

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 38. Regulæ in præscribenda pœnitentia observandæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Item datis litteris Monachos dispersos non solum in Fide, sed etiam in bonis moribus confirmavit. *Fugiamus, inquit, mortifera concupiscentiæ tela! attendamus, quale sit nostrum contubernium; si locus est periculosus, migremus alio. Si scandalum adsit, tollatur. Si, solos esse, nocet, accersamus socium, cum maledictus sit ille, qui solus manet sine necessitate. Cetera omnia solerter observanda, cibus, potus, somnus, labor, atque ita reficiendum est corpus, ut spiritui resistere non audeat.*

Sæculum IX.
A. C. 819.

ep. 58.
ep. 100.
ead. ep. 37.

Eccles. 4. 10.

S. Theodorus privatas quoque Epistolas dedit ad Episcopos Exules, videlicet ad Theophylactum Nicomediensem, ad Theophylactum Ephesinum, Petrum Nicenum, ad Fratrem suum Josephum Archiepiscopum. Præterea iisdem scripsit Epistolam simul ad omnes directam, in qua rogat, ut se consolentur, & erudiant. *Per litteras docete me, inquit, quomodo Iesus Christus in imagine sua adorandus sit. An sit alterius generis adoratio, ac ea, qua ipsemet adoratur, quod dicunt Hæretici, aut an sit eadem adoratio, quod nos dicimus? ne forte imaginis materiam adorem.*

II. ep. 4. 26.
41. 70. 25.
101. 9. 31.
ep. 87.

§. XXXVIII.

Regulæ de Pœnitentia.

Sanctus Theodorus in pluribus Epistolis

H 2

agit

Sæculum IX. agit de modo illos recipiendi, qui in hac
A. C. 819. persecutione lapsi erant. *Si de Corpore
 nostro sunt*, inquit (id est de Congrega-
 tione Monachorum suorum) *nostrum est,*
ipsis adhibere remedium. Ergo pæniten-
 tiam recipiant, a me Oresti injunctam,
 nimirum, *Rerum Sacrarum Communio-
 ne privati sint.* Si quæritis, quamdiu
 usque ad persecutionis finem. Verum,
 dicitis, si interim urgeat mortis pericu-
 lum? tunc communicent. Speramus fo-
 re, ut remittatur eis hoc peccatum. Isti
 enim non sunt eo modo recipiendi, sicut
 illi, qui ab Hæresi convertuntur, sed tan-
 quam tales, qui negarunt Nomen Domi-
 ni, aut ad illud negandum cum Iconocla-
 stis communicarunt; quia, ut docet S. Ba-
 silius, contemptus imaginis ad ipsam Per-
 sonam refertur. Aliud dicendum de il-
 lis, qui nunquam fuerunt Catholici, &
 ad nos veniunt, ut primum Veritas eo-
 rum animis illucescit. Quamvis nec isti
 facile, sed ex multorum virorum Cat-
 holicorum consilio & sententia sint admit-
 tendi. Quod si, ut vobis videtur, sine
 pænitentia recipiendi sunt, qui cum Hæ-
 reticis communicarunt, cur me ipsum tot
 periculis exposui? At rursus objicitis:
 Ipsi recipere Catholicos ad se venientes
 gaudent, & nullam eis pænitentiam in-
 jungunt. Si bene faciunt; ergo etiam a
 nobis

nobis illi, qui *Jesum Christum negarunt*, *Sæculum IX.*
magno bonore excipiendi erunt? *A. C. 819.*

Quod spectat ad illos, qui nostræ Congregationis non sunt, quis sum ego, ut eis Regulas præscribam? Si autem volunt, ut ex lege Charitatis edicam, quid sentiam, idem ipsis, quod nostris faciendum puto. Si Presbyter metu perturbatus Edicto impiorum subscripsit, aut cum Hæreticis communicavit, Communionem privetur. Si Interdicto a suis functionibus remotus fuit, Concilii erit, ipsum restituere. Si quis post lapsum denuo resurgens contra inimicos fidei pugnaverit, non ideo tamen suo arbitrio pristinum gradum occupet, sed tam ipse quam alii meminerint, lapsum fuisse. Si palam & fortitudine singulari decertaverit, nihil tamen aliud quam sola Communio ei concedatur. Cum vero illius, qui pœnitentiam injunxit, sit etiam aliquid addere vel demere, si persecutio non cesset, pensata culpæ gravitate, & pœnitentis fervore, absolvi poterit, antequam Synodus congregetur. Ceterum non sit vetitum cum talibus manducare, si modo ipsi Benedictionem ciborum non pronuncient.

S. Theodorus consultus a Presbytero, quem subscripsisse Decreto contra Imagines pœnitebat, respondet primo, non debuisse ipsum ad se recurrere, sed ad Episcopos. Deinde suadet, ut a functionibus

Sæculum IX. nibus Sacerdotalibus penitus abstineat,
 A. C. 819. nisi forte durante persecutione cuiquam

Communionem præbere necesse fuerit.

Verum, inquit, nullus Episcopus solus concedere tibi valet, ut munere Sacerdotali plene fungaris, sed Auctoritate Concilii opus est. ()* Quod vero dicis, te cum subscriberes, clamasse: Adoro Sanctas imagines; respondeo, etiam Pilatum ore professum fuisse, se esse innocentem morte Jesu Christi, sed scripto ipsum

ep. 20.

ep. 32.

condemnasse. In alia Epistola docet, Presbytero, qui cum Hæreticis communicavit, annum unum alterumve a Communionem abstinendum, & in eorum Ecclesias intrare non oportere. Alius Presbyter cum Episcopo Hæretico cibum ceperat. Ad hoc factum, si ab ejus mensa recedat, inquit, munere suo iterum fungi poterit, postquam aliquamdiu penitentia causa abstinerit. At vero ut maxima offerat reus, nunquam tamen propter ea, quæ offert, concedenda est ipsi absolutio. Ita enim dum absolvens alteri lucem affert, ipse tenebris obvolvitur. Tandem quæ metu impellente facimus, voluntate nostra fiunt, cum prohibitum sit, illos timere, qui corpus occidunt.

(*) Hodie, cessantibus Conciliis, Episcopus & quibus ille potestatem absolvendi dederit absolunt.

In illa Epistola præterea sequentes regulas legere est; Si quis Catholicus accusatus, quod cum Hæreticis non communicet, signum Crucis fecerit, ut profiteretur, se cum eis communicare, nihil ei amplius negotii faceissentibus Hæreticis, dimidium huic subeundum pœnæ quæ ei statuitur qui plane Hæresi communicarit. Si quis Presbyterum latitantem Hæreticis prodiderit; ut proditor veritatis in pœnam anno uno a Sacris abstineat. Si quis juraverit, se imagines non adoraturum, & post jusjurandum occulte adoret; tribus annis ille Divinis Mysteriis arceatur, & sciat, se clementissime haberi. Si quis aliquam imaginem deleverit; per annum a Communionem prohibeatur.

Potest aliquis recte, dum peccata pœnitentia expiat, adscivere sibi socium ad levationem pœnæ, sed suo arbitrio eleemosynis non potest quidquam ex eo subtrahere, quod est definitum. Nam qui pœnam irrogat, novit omnino & personam & tempus & adjuncta perpendere, ut relaxet. Quoniam omnia Canones comprehendere non potuerunt. Plagæ dorso exceptæ aut alii pro Fide tolerati cruciatus maximorum peccatorum pœnam diminuunt; omnia tamen sunt in arbitrio illius, qui pœnam injunxit. Qui sua voluntate lapsi sunt, vel solo

Sæculum IX.
A.C. 819.

ep. 40.

ep. 45.

ep. 49.

H 4

metu)

Sæculum IX. metu, tribus annis pœnitentiam subeant, A. C. 819. & non communicent. Si verbera sustinerint, duorum annorum sit pœna, si ex ignorantia peccaverint, pœna sit unius anni. Non licet cum Hæreticis cibum sumere ullo modo, aut cum Catholicis, qui cum Hæreticis communicant, nisi casu aliquo necessario semel aut iterum. Non licet salutem dicere Hæreticis, aut eorum Oblationes recipere. In his Epistolis S. Theodorus sæpe dicit, non ipsius sed Episcoporum esse, hæc definire, quæ vero ipse suggereret, consilia esse non præcepta.

Tandem S. Theodorus sperans se in illa persecutione moriturum, edidit testamentum ad modum Epistolæ, quam fratribus suis absentibus scripsit. In ea rogat fratres, ut sibi veniam errorum in Regimine suo admissorum concedant, & pro se orent. Declarat deinde, se quantum in ipso esset ignoscere Leontio & ceteris Apostatis, & mandat fratribus, ut lapsis Dei iudicium denuntient, quod ipsis gravissimum immineret, nisi pœnitentiam agerent. Alia quoque multa scripsit in suo carcere, otio sibi concesso sapientissime usus. Inter hæc sunt vitæ quorundam Fratrum suorum versibus conscriptæ, quas Naucratio Discipulo suo misit.

*Oper. init.
p. 80. 11. ep.
61.*